

DIA MUNDIAL DE LES TELECOMUNICACIONS, INTERNET I LA SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

Palau del Parlament, 17 de maig de 2007

Molt bon dia. Senyors degans, senyores i senyors, senyors diputats, benvinguts al Parlament de Catalunya.

Avui, 17 de maig, se celebra el Dia Mundial de les Telecomunicacions, Internet i la Societat de la Informació. És per aquest motiu que la cambra catalana acull aquesta taula rodona, titulada “Infraestructures i continguts, una oportunitat per a Catalunya” i organitzada pel Col·legi Oficial d’Enginyers de Telecomunicació i el Col·legi Oficial d’Enginyers Tècnics de Telecomunicació.

Estic segur que aquesta trobada serà útil i profitosa per a tots els assistents i servirà per posar en comú noves idees i propostes al voltant de les telecomunicacions i d’internet, però sobretot entorn de la importància estratègica, tecnològica, social i econòmica que les TIC tenen per al país.

Abans de res, però, és pertinent reconèixer públicament la tasca que diàriament fan tots dos col·legis i la seva implicació decidida en el desenvolupament de la societat del coneixement a Catalunya.

La incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació, les TIC, al context de les persones, a la vida quotidiana de la gent, és una de les principals revolucions que faciliten, justament, el desenvolupament de la nova societat del coneixement.

Però les tecnologies de la informació i de la comunicació no solament ja estan íntimament lligades amb l’àmbit personal, sinó que a més s’han incorporat amb força al marc empresarial i institucional, i també a la societat civil, a les organitzacions, a les entitats, etcètera.

Podem dir, sense risc a equivocar-nos, que les tecnologies de la informació i la comunicació ens connecten amb la revolució digital actual, ens inclouen plenament dins la societat del coneixement, del present i del futur.

Internet, els elements de la societat de la informació, les tecnologies de la informació i la comunicació, tot això, ja és present, però és un present canviant i que va tan ràpidament que en moltes qüestions les transformacions pioneres van més endavant que els processos d'adaptació, sovint per problemes d'encaix de les noves realitats amb estructures dinàmiques i visions encara del segle passat; un encaix també complex, tenint en compte les dificultats d'accés a la tecnologia que tenen moltes persones, el que es coneix com a "fractura digital".

Per tant, un dels reptes de país que tenim per endavant –i que hem de saber afrontar de manera coordinada les empreses privades del sector, les institucions i la societat civil– és garantir l'accés de tota la ciutadania a les infraestructures del segle XXI: les telecomunicacions i internet. Entre moltes altres qüestions, perquè les tecnologies de la informació i la comunicació són un mecanisme catalitzador per garantir els drets individuals i col·lectius, perquè són instruments eficaços perquè els ciutadans i les ciutadanes estiguin més ben informats i, per tant, tinguin més llibertat d'elecció. Per aconseguir-ho el que cal és produir tecnologia, aplicacions i serveis apropiats per facilitar aquest accés universal.

Queden per endavant, però, molts altres desafiaments en el sector de les tecnologies de la informació i la comunicació, com garantir una xarxa d'infraestructures de telecomunicacions de qualitat i per a tot el territori, facilitar la compatibilitat, la interconnexió i la connectivitat mundial de xarxes i serveis o crear un entorn favorable que generi confiança en l'ús d'aquestes tecnologies, per exemple mitjançant la ciberseguretat. Hem de ser capaços de promoure polítiques públiques avançades, activitats comercials innovadores i solucions tecnològiques creatives, perquè aquest és el camí per a una societat del coneixement realment oberta, integradora i orientada al desenvolupament i al progrés. Les polítiques públiques i empresarials d'un país s'han d'orientar cap a

la generació i difusió del coneixement i cap a la formació de capital intel·lectual, i també cap a l'educació.

Abans feia esment a un dels riscos, el de la fractura digital, però n'hi ha d'altres. Parlo justament de l'educació digital dels xiquets, les xiquetes i els joves del nostre país. Les noves generacions ja estan preparades. Intuïtivament saben fer anar un ordinador, un aparell electrònic, de manera natural, encara que sigui la primera vegada que el toquen. Falta, però, complementar aquest coneixement innat de la nova societat de la informació. Falta, evidentment, aprendre a fer-los funcionar bé, i aquí hi ha una part tecnològica, sense cap mena de dubte, però també manca, per exemple, el criteri de selecció per triar la informació de manera acurada i correcta. Qui els ensenya com trobar amb eficàcia allò que busquen a la xarxa, per exemple? De vegades, massa informació pot arribar a ser sinònim de desinformació.

Tanmateix, el context mundial ens proporciona nous camins per recórrer. Sapiuem aprofitar les potencialitats que ens ofereix el nou món globalitzat per situar Catalunya en el mapa global. Per a nosaltres, culturalment, econòmicament, empresarialment, socialment, la globalització és un escenari ple d'oportunitats. De riscos, també, però d'oportunitats. Hi tenim molt a oferir.

Ho podem fer amb una llengua viva, vehicle de comunicació, la vuitena llengua oficial europea amb més ciutadans, la desena llengua més traduïda del món, segons la UNESCO, que s'estudia, a més a més, a 160 universitats d'arreu del món, amb 8.000 llibres nous publicats cada any, i la dinovena llengua d'ús a internet; una llengua que de mica en mica incrementa aquesta presència a la xarxa, i ho fa, per exemple, mitjançant l'acord amb Google, que permetrà accedir a més de 300.000 llibres en català per internet; mitjançant el domini propi, el .cat, que el primer any de funcionament ha captat més de 21.000 registres, amb uns 4 milions de documents indexats, o amb l'acord que hi ha hagut darrerament amb els fabricants i operadors de telefonia mòbil que fa possible, precisament, que la llengua catalana s'inclogui com a opció no solament en el menú dels aparells, sinó també dels serveis que els operadors ofereixen als usuaris catalans. És a dir, som presents a internet, i ho som amb

identitat pròpia. I això també és molt, molt important. Perquè en definitiva el que fem és que el català es mantingui com una llengua útil, present amb tota normalitat en els nous entorns, en les noves formes d'oci, comunicació i cultura. Però cal saber i cal dir també ben clar que encara queden moltes coses per fer, molts espais en què el català està en franca minoria respecte a altres llengües. I un cas evident en aquest sentit és el del sector audiovisual, en què continuem en desavantatge respecte a altres idiomes, per exemple amb relació a la presència del català en el cinema o en la televisió; o en l'etiquetatge dels productes, o en altres àmbits ja més estrictament polítics.

Abans d'acabar permetin-me una darrera reflexió i que els parli sobre les noves relacions que s'estableixen entre la ciutadania i les institucions públiques, com ara els parlaments. Les tecnologies de la informació i la comunicació ens ofereixen un ampli ventall de possibilitats, un ampli ventall de possibilitats justament per relacionar-nos amb els ciutadans, poden facilitar una connexió directa i eficaç, poden promoure fins i tot l'activisme polític i poden afavorir la implicació i la participació en els afers públics.

Conscients d'això, la majoria de cambres parlamentàries hem triat les tecnologies de la informació i la comunicació com a eines de transformació perquè les nostres institucions evolucionin cap al nou model de democràcia-e, o per fer que les institucions públiques siguin més transparents, posant tota la informació a l'abast de la ciutadania i procurant que es produeixi un diàleg actiu amb els ciutadans que en definitiva serveixi també per impulsar una participació responsable i per incrementar l'eficàcia del servei que prestem a la ciutadania, entre altres objectius.

En el cas del Parlament de Catalunya, la cambra s'ha adequat tecnològicament, i penso sincerament que comença a estar a l'alçada de qualsevol parlament modern i competitiu. La tecnologia, doncs, ja s'ha convertit en una eina de treball i de relació indispensable per als diputats i les diputades, i també, òbviament, per als treballadors d'aquesta casa.

D'aquesta manera, gràcies a les tecnologies de la informació i de la comunicació, les institucions es fan i s'han de fer més pròximes, més democràtiques, més transparents, més representatives i, sobretot, més útils als ulls dels catalans i les catalanes.

Sóc conscient que les meves paraules no han estat només afirmacions, sinó que han plantejat dubtes, segurament molts dubtes. Confio que serveixin per posar sobre la taula projectes i reptes d'aquesta societat en què convivim, d'aquesta Catalunya digital que mira endavant i que d'alguna manera, també en aquest àmbit, vol seguir liderant l'arc mediterrani.

Els desitjo que tinguin una bona jornada, els repeteixo la benvinguda en aquesta casa, que és la casa de tots vostès, el Parlament de Catalunya, i els agraeixo la seva atenció.

Molt bon dia.